

Nr. 3 (53) 2011. gada marts

ĀLGATNES NOVADA DOMES informatīvs izdevums

ĀLGATNES NOVADA DOMES SĒDE 2011. GADA 17. FEBRUĀRĪ

- Par dzīvesvietas deklarēšanas anulēšanu.
- Par dzīvesvietas deklarēšanas anulēšanu.
- Par valsts nodevas atvieglojumu piemērošanu.
- Par Ligatnes novada domes saistošo noteikumu Nr.2/11 "Grozījumi Ligatnes novada domes 2010.gada 16.septembra saistošajos noteikumos Nr.27/10 "Par neapbūvēta zemes gabala nomas maksas apmēru" apstiprināšanu.
- Par nekustamā īpašuma Skolas ielā 9 dz. 20, Augšlīgatnē, Ligatnes pagastā, Ligatnes novada, ierakstīšanu Zemesgrāmatā uz Ligatnes novada domes vārda.
- Par adreses piešķiršanu zemes vienībai - "Skola", Augšlīgatne, Ligatnes pagasts, Ligatnes novads.
- Par nosaukuma piešķiršanu zemes vienībai - "Apšukalns 1", Ligatnes pagasts, Ligatnes novads.
- Par zemes vienības - "Noras", Augšlīgatne, Ligatnes pagasts, Ligatnes novads, nodošanu dzīvokļu īpašniekiem bez atlīdzības.
- Par zemes iericības projekta izstrādi nekustamam īpašumam "Bulīni", Augšlīgatnē, Ligatnes pagastā, Ligatnes novada.
- Par grozījumu 2010.gada 21.oktobra lēmumā (sēdes protokols Nr.13, §. 17) "Par nekustamā īpašuma – zemes gabala "Auto laukums", Augšlīgatne, Ligatnes pagasts, Ligatnes novads, kadastra Nr.4262 004 0557, pārņemšanu bez atlīdzības no VAS "Latvijas Hipotēku un zemes banka".
- Par neprivatizēto dzīvokļu "Gaismas-7" un "Gaismas-10", Augšlīgatne, Ligatnes pagasts, Ligatnes novads, ierakstīšanu Zemesgrāmatā uz Ligatnes novada domes vārda.
- Par politiski represētās personas statusa piešķiršanu un politiski represētās personas apliecības izsniegšanu Ritai Čemmei.
- Par nodokļu parāda piedziņu bezstrīda kārtībā no Jāņa Rudzīša.
- Par Ligatnes novada domes saistošo noteikumu Nr.3/11 "Grozījumi Ligatnes novada domes 2010.gada 25.novembra saistošajos noteikumos Nr.33/10 "Par ģimenes vai atsevišķi dzīvojošas personas atzīšanu par trūcīgu un sociālās palīdzības pabalstiņiem Ligatnes novada" apstiprināšanu.
- Par Ligatnes novada domes saistošo noteikumu Nr.4/11 "Grozījumi Ligatnes novada domes 2009.gada 30.jūlijā saistošajos noteikumos Nr.04/09 "Ligatnes novada pašvaldības pabalstiņi" apstiprināšanu.
- Par Ligatnes novada domes Finansu komitejas nolikuma apstiprināšanu.
- Par finansiālu atbalstu Ligatnes novada iedzīvotāju dalibai 48.Latvijas pašvaldību sporta veterānu senioru sacensībās.
- Par Ligatnes novada domes saistošo noteikumu Nr.5/11 "Ligatnes novada pašvaldības pamatludzīši un speciālais budžets 2011.gadam" apstiprināšanu.
- Par nekustamā īpašuma lietošanas mērķa noteikšanu.
- Par grozījumu Ligatnes novada domes 2009.gada 30.jūlijā lēmumā "Par Ligatnes novada domes un tās struktūrvienību darbinieku štata sarakstu un atalgojumu no 2009.gada 1.augusta".
- Par Ligatnes novada domes dalību programmā 2007.-2013.gadam "Cilvēkresursi un nodarbinātība".
- Par finansējuma piešķiršanu "Lietišķās mākslas studijai "Ligatne"".
- Par pašdarības kolektīva "Ligatnes pūtēju orkestris" atjaunošanu un finansējuma piešķiršanu.
- Par dzīvesvietas deklarācijas anulēšanu.

Ar LIGATNES NOVADA DOMES SĒDES LĒMUMIEM
VAR IEPAZĪTIES LIGATNES UN AUGŠLĪGATNES
PAKALPOJUMU CENTROS, KĀ ARĪ NOVADA MĀJAS
LĀPĀ: www.ligatne.lv

Ieskaties vēsturē kopā ar bērnu!

Dzintra Upīte, LIGATNES NOVADA VIDUSSKOLAS VĒSTURES SKOLOTĀJA

Mūsu dzīvē viss strauji mainās. Reizēm pat grūti izsekot visām pārmaiņām. Tāpat arī vēsturē. Tā nestāv uz vietas. Tā veidojas ik dienas no mūsu darbiem, mūsu atklājumiem un pētījumiem. Mēs iepazistām, pētām un paši veidojam vēsturi. Savas ģimenes, savas skolas, novada, valsts un pasaules. Katrs mēs ierakstām tajā kādā vārdu vai teikumu, lai nākamās paaudzes varētu uzzināt un iepazīt mūsu laiku.

Skolēni skolā apgūst gan pasaules, gan Latvijas vēsturi. Pašlaik tās abas tiek mācītas vienā mācību priekšmetā – Latvijas un pasaules vēsture. Nākamajā gadā jau būs citādi – abi priekšmeti tiks mācīti atsevišķas stundās, tāpat arī vērtēti atsevišķi. Diskusijas par to notika daudzu gadu garumā, praktiski visus 20 atjaunotās neatkarīgās valsts laiku. Tikai tagad tām redzams rezultāts – konkrēts lēmums. Savas zemes vēsture jāzina katram iedzīvotajam, jāzina savas saknes, lai audzinātu nākamas paaudzes, lautu viņiem klūt par savas valsts patriotiem, izglītociem, zinošiem un gudriem.

Vēsturi var mācīties dažādi – mācību stundās,

lasot grāmatas, apmeklējot muzeus un

vēsturiskas vietas, apceļojot citas zemes,

tiekošies ar sabiedrībā atpazīstamiem cilvēkiem,

skatoties televīzijas pārraides un filmas,

izmantojot interneta resursus.

Gaidot, kad vēsturi sāks mācīt skolā, varam daudz pazaudēt, jo programmā katrai tēmai ieplānotā sava vieta un laiks, bet bērnam atbilde nepieciešama uzreiz. Tāpēc pozitīvi jāvērtē tas, ka skolotāji, klašu audzinātāji runā ar skolēniem par vēstures jautājumiem jau no 1. klases, tā ņaujot iepazīt nozīmīgākos notikumus Latvijas vēsturē, vairāk uzzināt par valsts svētkiem un atceres dienām, iemācīties, kas ir mūsu valsts simboli. Arī ārpusklases pasākumi palīdz iepazīt un izprast daudzus vēstures jautājumus, radīt bērno interesu par tiem un vēlēšanos pašiem ko uzzināt vairāk. Šādos pasākumos (arī tiekošies ar konkrēta notikuma dalībniekiem) var klausīties, kā par vienu un to pašu notikumu stāsta atšķirīgi cilvēki, cits citu papildinot. Tāds bija Barikāžu atceres pasākums janvārī mūsu skolā. Tas viss kopā rosinā bērnu uzzināt vēl ko vairāk.

Ļoti svarīgi ir atbalstīt bērna interesi par

agrākiem laikiem un atbildēt uz viņa "Bet kā bija tad, kad...?". Tieši sarunas ar ģimenes locekļiem, radiniekiem un paziņām var konkrēti paplašināt skolēnu redzesloku un zināšanas arī vēsturē. Vajag tikai atlicināt nedaudz laiku. Cik priešīgi ir tie bērni, kuru vecāki ir parunājuši par skolu viņu bērnībā, par dzīvi padomju laikos, pastāstījuši par tiem notikumiem, kuru aculiecinieki bijuši Atmodas laikā! Tā skolēni gūst konkrētus piemērus, var tos salīdzināt ar vispārpieņemtajiem mācību grāmatu tekstiem, labāk izprast, kāpēc lietas veidojušās tā vai citādi.

Ir marts. Lēnām sākas atmoda dabā. Bet Latvijas vēsturē 25. marts ierakstīts melniem burtiem – 1949. gada 25. martā savu Golgatas ceļu bija spiesti sākt vairāk kā 42 tūkstoši Latvijas iedzīvotāju. Viņi tika izsūtīti un izvesti no savas dzīmtās zemes uz tālām un svešām PSRS vietām, kā parasti sakām, uz Sibīriju, bieži tikai tāpēc, ka bija čakli un prasmīgi strādnieki, zemkopji. Kopā ar viņiem tika izvesti arī ģimenes locekļi, to skaitā pavīsim mazi bērni. Daudzās skolās no klasēm tika izsaukti un vairs tur nekad neatgriezās daudzi tā laika skolēni. Daļa izsūtīto vēlāk atgriezās mājās, daudz neizturēja un palika aukstajā Sibīrijas zemē uz mūžīgiem laikiem. Tie, kas atgriezās, ilgi klusēja par piedzīvoto un pārdzīvoto, jo bija tādi laiki un par daudz ko nedrīkstēja skaļi runāt.

Nu jau vairāk nekā 20 gadus to drīkst darīt. Un katrs skolēns vēl var izmantot iespēju tikties ar kādu represēto un pajautāt par drūmajiem un smagajiem izsūtījuma gadiem. Varbūt tie ir pašu dzīmtas cilvēki – vecvecmāmiņa vai vecvētētiņš, vecvečāki vai kāds cits. Vēl var. Bet pat pēc neilga laika to varbūt vairs nevarēs, jo gadi dara savu, un cilvēki aiziet no šīs saules. Vēl var pajautāt, tāpēc tas jādara.

Aicinu visus vecākus pastāstīt saviem bērniem par tiem vēstures notikumiem, ko paši esat piedzīvojuši, kopā pētīt savas ģimenes vēsturi (varbūt pat izveidot savas dzīmtas koku) un savas mājas vēsturi. Ja iespējams, kopā apmeklēt dažādus pasākumus Ligatnē, Čēsis, Rīgā un citur valsts svētkos un atceres dienās. Skolēniem būt zinātākiem un neatlaidīgiem, iepazīt gan senas, gan ne tik senas vēstures lappuses. Kopīgā darbā un sarunas atklasiet daudz jauna! Un ieguvēji būs visi. Ieskatīsimies vēstures lappusēs kopā ar saviem bērniem!

"Ko šodien mēs lai labam draugam sakām,
Kas jūtas jauns, kaut izskatās jau sīrms.
Mēs novēlam, lai laime iet tam blakām,
Bet prieks un veselība tomēr iet vispirms."
/Broņislavus Bekeris/

DZĪVESPRIEKU UN STIPRU VESELĪBU VĒLĀM ĪPAŠAJIEM MARIA MĒNEŠA JUBILĀRIEM!

Drozds Josīfs
Liņņeviņš Georgijs
Feldmane Gunā
Krimberga Velta
Logins Viktors
Prauliņa Rita
Zīķe Skaidrite
Ozoliņš Alfreds
Blūmbergs Māris
Leikarts Imants
Bērze Ārija
Osītis Andrejs
Osītis Peteris
Palkavniece Anita
Skrastiņa Inta
Sloģe Aija
Vanaga Juzefa
Akmentiņš Visvaldis
Birjukova Lidija
Gorska Daina
Jurgens Aleksandrs
Lazare Natālija
Čemme Rita
Kravale Ināra
Lemeša Māra
Linde Valdis
Makarova Dzidra
Germelis Vilberts
Goldberga Lilita
Leonovs Vladimirs
Pavlovskis Artūrs
Rījniece Silvija
Tokers Boriss

"LIGATNES NOVADA ZINĀMĀS"
IZDEVUMU SAGATAWOJA ANITA
JAUNZEME, tel. 64153176,
e-pasts novadadome@ligatne.lv,
anitajaunzeme@inbox.lv
Par faktu pareizu atspoguļojumu atbild rakstū
autori.
Nākamais "LIGATNES NOVADA ZINĀMĀS"
numurs iznāks 17.aprīlī

Savs stūrītis sirdī arī vēsturei

Inese Pliena

Vēstures materiālu vākšana, apkopošana, izpēte un analize ir sarežģīts un laikielpigs process, kas prasa milzu uzņēmību, pacietību un arī atbildību par precīzu vēstures faktu un datu atainošanu. Un tomēr nereti nākas sastapties ar neprecizitātēm, faktu sagrozījumiem dažādās publīkās drukātajos medijos un interneta vietnēs. Par to ne vienu reizi vien ir pārliecīnājies arī ligatnietis **Aivars Balodis**, kura darba mūža lielākā daļa – 39 gadi (1958. - 1997.), pagājuši, strādājot dažādos atbildīgos amatos Ligatnes papīrfabrikā, bet kura viens no valaspriekiem ir vēstures faktu, norišu un vietu pētišana. "Vēstures pētišana prasa precīzitāti, jo citadi tiek grēkots pret vēsturisko patiesību," uzskata A.Balodis, piebilstot, ka arī par Latvijas papīrfabriku vēsturi publicētajos materialos ir ne mazums kļūdu un nepilnību.

Aivars Balodis par sevi

"Ir tāda vieta Ķēci - Nitaures pagastā, tagadējā Amatas novadā. Tad nu tā ir mana dzimtā puse. Esmu dzimis 1938. gadā vecajā Ķēču muižas ēkā, kas atradās piecdesmit soļu attālumā no jaunās muižas, kuru 1905. gada revolūcijas laikā nodedzināja nemieri. Jaunā Ķēču muiža pēc tam atjaunota vienkāršākā variantā. Ģimenē bijām pieci bērni, mamma - mājsaimniece, tēvs, kurš Ķēčos dzīvoja jau kopš 1929. gada, strādāja par kalēju. Pēc Ķēču 7. klašu pamatskolas beigšanas savas mācību gaitas vēlējos turpināt Priekuļu lauksaimniecības tehnikumā, lai izmācītos par elektrīki. Kāpēc tieši par elektrīki? Iespējams, tādēļ, ka būt par elektrīki toreiz skaitījās moderni, bet varbūt tādēļ, ka mans vecākais brālis jau apguva elektrīku arodi. Toreiz, lai iestātos tehnikumā, jānokārto bija septiņi eksāmeni, kopsumā savācot 33 - 35 punktus (5 ballu sistēmā). Prasības bija ļoti augstas. Sapratu, ka labi nebūs, jo man nu nekādi nepadevās krievu valoda. Tā arī bija – "pateicoties" diktātā pieļautajām neskaitāmām pareizkrastības kļūdām, saņēmu divnieku un rezultātā – tikai 31 punktu, kaut pārējos eksāmenus nokartoju perfekti. Un tas nozīmēja tikai vienu – elektrīkos man netikt, jājēt uz citu skolu. Devos uz Cēsim, iestājos vidusskolā, nomācījos vienu gadu, atkal liku eksāmenus Priekuļos... un šoreiz laimīgi – visi 35 punkti gan! Toties man gada laikā bija pārgājusi visa patiķšana apgūt elektrīku gudribas, tādēļ... aizgāju uz mehāniķiem.

1958. beidzu tehnikumu kā tehnīkis - mehāniks un saņēmu norīkojumu uz darba vietu. Toreiz eksistēja jauno speciālistu sadale. Varēju izvēlēties - vai nu strādāt Siguldas pusē, vai doties uz kolhozu "Sarkanā Zvaigzne", kas toreiz bija viena no teritorijām, kas vēlāk iekļāvās kolhoza "Draudziba" sastāvā. Kamēr prātoju, kur būtu labāk, nejaušs gadījums novirzīja manu likteni pavisam citā gultnē. Kā kaislīgs riteņbraucēju sporta entuziasts norācu Ligatnes papīrfabrikas komandas sastāvā, piedalījos sacensībās un pēc tām jau kļuvu pilntiesīgs fabrikas strādnieks. Pēc dažiem fabrikā nostrādātajiem gadiem iestājos Politehniskā

institūta neklātniekos, diemžel slimības dēļ nācās izstāties."

Nozīmīgākie brīži papīrfabrikas "dzīvē"

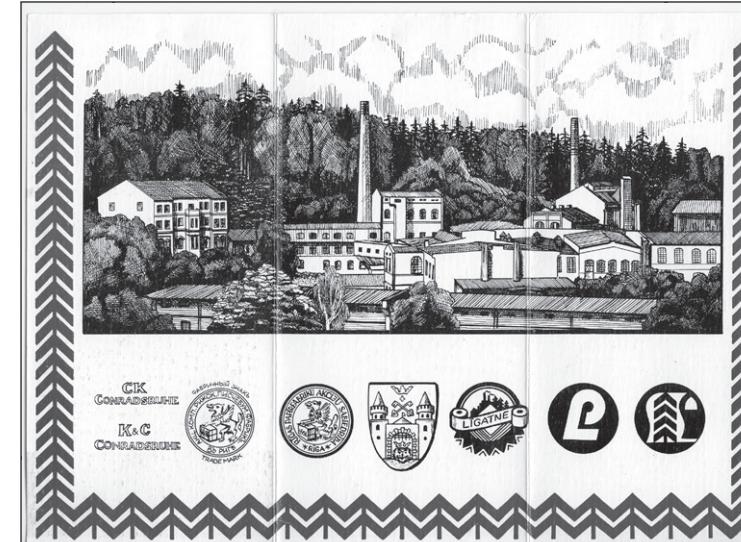
Un, tieši nonākot Ligatnē, Aivaram Balodim radusies interese par

1865.gadā Ligatnes papīrfabrika pārgāja rīdzinieku Džona Armisteda, Roberta Brennera, Roberta Bingnera, H.V.Gūšova, N.Kimmela, Karla Lodersa, Aleksandra Mencendorfa un Dāvida Fogta 1858.gada februārī dibinātā uzņēmuma "Actienpapierfabrik in Riga" izveidotās akciju sabiedrības iņšķīmā, kurā līdz 1865. gadam darbojās pie Juglas ezera izveidotā papīrfabrika, bet pēc Ligatnes papīrfabrikas pārvešanas tai tika dots nosaukums "Aktien-Gesellschaft Rigaer Papierfabriken" [Rīgas papīrfabriku akciju sabiedrība].

vēsturi, notikumiem, cilvēkiem, kaut, kā viņš pats izteicās, skolas gados vēsture un visādi tur skaitī ne vella nav turējušies galvā. Tad arī aizsācies darbs pie vēsturisko materiālu un liecību vākšanas un apkopošanas, pie izpētes un analīzes, kas turpinās vēl šodien. Un tā, soli pa solim, neieskatoties nevienā dokumentā vai piezīmī papīrā, Aivars Balodis, kavējoties atmiņās, *gaismā cēla* faktus un gadskaitlus par fabrikas "dzivesgājumu" – no tās pirmsākumiem līdz pat mūsu dienām: "Sākumā papīrs tika

izgatavots papīra dzirnavās, kurās vēlāk nodēvēja par manufaktūrām. Latvijā pēc Pirmā pasaules kara bija piecas papīrfabrikas: Slokā, Ligatnē, Juglā, Jaunciemā un Staicele. Bez tam pastāvēja vēl kartona fabrikas – slavenakās bija Rankā un Ogrē.

1990. gada 25. maijā Ligatnes papīrfabrika plaši atzīmēja 175. gada dienu, kam par godu A.Balodis sagatavoja un izdeva bukletu

Ligatnes papīrfabrika ir Latvijā vecākais darbojošais (un vienīgais) papīra ražošanas uzņēmums, kurā notiek papīra ražošana arī mūsdienās."

Papīrfabrikas pirmsākumi meklējami 1814.gada novembrī, kad Rīgas zida tirgotāji Konrāds Justus Štorhs un Kārlis Kibers pēc rentes liguma ar izpirkšanas tiesībām saņēma zemes gabalu pie Ligatnes upes un nosauca to par Konrādrūhe (Conradruhe). Dzirnavās sāka strādat papīra ražošanas meistars un 15 strādnieki, kuri 1915.gadā saražoja pirmos 1050 pudus papīra. Sākotnēji papīrs tiek ražots pielāgotās Palmales muižas miltu dzirnavās, bet jau 1815.-16. gadā tiek uzceltas jaunas papīra dzirnavas jeb t.s. roku darba fabrika Handfabrika, sauksa arī par Anfabriku, kurā papīru ar rokām ražo līdz pat 1871. gadam.

1827. gadā papīra ražošanai sāka izmantot ķīmikālijas, bet papīra gludināšanai izmantoja gludināmo mašīnu ar kapara veltniem un papīra slipējamo mašīnu. Pēc dažiem gadiem ekspluatācijā tiek nodota jauna t.s. Galvenā vai

Vidusfabrikas ēka, kurā Ligatnes papīrfabrika darbojas vēl šodien. Pirmais lielais apbalvojums, Lielo Zelta medaļu, Ligatnes papīrs saņem 1870. gadā Vīzkrievijas manufaktūru izstādē Sanktpēterburgā, savukārt 1885. gadā rūpniecības un mākslas izstādē Nižnijnovgorodā papīrfabrikai "Ligatne" piešķira tiesības uz produkcijas attēlot valsts ģerboni. Kara un juku laikos rūpīca bija spiesta ik pa bridim darbu pārtraukt, tomēr vienmēr tā atradusi iespēju atjaunoties un darbu turpināt.

Ar 19. gadsimta beigām saistīs Ligatnes uzplaukuma laiks. Šajā laikā papīrfabrika izvērš plašu celtniecību - tiek būvētas strādnieku un administrācijas dzīvojamās mājas, kā arī slimnīca, dzemdību nams, fabrikas klubs, skola, nespējnieku nams, kapliča un aptieka. Fabrikā pastāv savam laikam unikāls sociālais modelis: strādniekiem tiek piešķirts bezmaksas dzīvoklis, elektīra, apkure, medicīniskā aprūpe, izglītība bērniem, nodrošinājums vecajiem cilvēkiem.

Pirmais pasaules kara laikā papīrfabrika tiek daļēji (1915. g.) un pēc tam pilnīgi (1917. g.) evakuēta. Papīra ražošana atsākas 1921. gadā. 1937. gadā papīra ražošanā Latvijas

Republikā Ligatnes papīrfabrika sasniedza saražotās produkcijas maksimumu — ap 6 200 tonnu papīra gadā. Tāja laikā Ligatnē ražoja ap 100 dažādu papīra veidi. Otrā pasaules kara laikā papīrfabrika turpina strādāt līdz pat 1944. gadam, kad atkāpjoties vācu armija daļēji fabriku saspridzina. Bojāumi nav smagi, un ražošana atkal atsākas 1945. gadā.

Tā, ejot cauri dažādiem laika posmiem, Ligatnes papīrfabrika spējusi noturēt un uzlabot ražošanas apjomus un kvalitāti. Pilna apjomā informācija par papīrfabriku no tās dibināšanas līdz 1990. gadam A.Balodis ir apkopojis savā bukletā par godu papīrfabrikas 175. jubilejai.

Aizrautigi divu stundu garumā viņš dalījās savās atmiņās par savu dzīves gājumu, savu ciešo saistību ar Ķēciem, bērnību un skolas gaitām, aizraušanos ar velo un motosportu, ģimeni un daudzām citām sirdij tik tuvām lietām, starp kurām sāvs stūrītis atvēlēts arī vēstures pētišanai.

Rehabilitācijas centrs

"Līgatne" papildina piedāvājumu ar netradicionālo medicīnu

Sarmīte Usāne

Rehabilitācijas centrs "Līgatne" aktīvi strādā, piedāvājot gan medicīniskās rehabilitācijas, gan arī veselības uzlabošanas un atpūtas programmas. Sadarbībā ar SIA "Aparmita" rehabilitācijas centrs "Līgatne" izveidojis jaunu Ajurvēdas piedāvājumu. Centrā klientiem tiek piedāvāti jauni pakalpojumi – ārstas konsultācija, Lomi – Lomi, Čampi (Champi), Abjangas masāžas, Marma Čikitsa un citi pakalpojumi. Speciālisti, racionāli apvienojot tradicionālās medicīnas metodes ar netradicionālajām, paplašinās pacientu iespējas uzlabot veselību.

Dr. Ilona Ābele, LR biedrības "Holistiskās medicīnas un naturopātijas asociācijas" Ajurvēdas sekcijas vadītāja, ģimenes ārste: "Ajurvēda ir holistiska medicīnas sistēma. Tā ir pati senākā dabiskās medicīnas sistēma uz Zemes. Tās pirmavoti meklējami senajos Austrumos, galvenokārt Indijā 5000 gadus pirms mūsu ēras. Tulkojumā no sanskrita valodas ajurvēda nozīmē zināšanas par dzīvi, faktiski tā ir mācība par dzīvi. Ne tikai ārstēšana, bet dzīvesveids. Ajurvēdas ārsti rekomendē, kā mainīt uzturu, dienas režīmu, un tikai tad ķeras pie ārstēšanas metodēm, ēlām, masāžām, augu preparātiem, procedūrām. Ajurvēdas medicīna balstīta uz pārliecību, ka slimības rodas tad, kad cilvēka prātā, ķermenī vai dvēselē zūd līdzsvars. Organisms ar slimībām pats tiek galā, ja tas ir garīgā un fiziskā harmonijā. Ajurvēda cilvēku redzot kā miesas, dvēseles, uzvedības un apkārtējās pasaules vienotību. cilvēka eksistences mērķis – ilgs un veselīgs mūžs, kuru pavada viņa iekšējā attīstība un panākumi. Tāpēc ajurvēdiskā medicīna ir vērsta uz to, lai uzturētu cilvēka dabisko veselību, bet saslimšanas gadījumā viņu arstētu ar dabiskām metodēm."

Interesenti uz konsultācijām vai Ajurvēdas procedūrām var pieteikties, zvanot uz rehabilitācijas centra "Līgatne" reģistratūru katru darba dienu. SIA "Rehabilitācijas centrs "Līgatne"" atrodas vienā no skaistākajām uz zālākajām vietām Latvijā, kas gadiem ilgi ir priecējusi un turpina priezt cilvēku sirdis – Līgatnē, apkārtējās dabas skaistums relaksē un dziedina jau pats no sevis.

“Spēkavotam” desmit gadi

Indra Ramāne, Līgatnes novada kultūras pasākumu vadītāja

Jau desmit gadus pensionāru klubīnš “Spēkavots” pulcejas kopā priečigos brīžos, kā arī sniedz viens otram palidzigu roku ikdienā. Savu apaļo jubileju senjori atzīmēja ar kopā sanākšanu 24. februāri kafejnīcā “pie Jančuka”. Pie bagātīgi klatā galda klubīnā

biedri dalījās atminu stāstos un priečajās par atkalredzēšanos un kopā sanākšanu. Neiztika arī bez dziesmām un jokiem. Humoru un dzivesprieku no senjoriem varētu mācīties ikviens – arī pasmiešanos par sevi un tik jutīgo sfēru kā veselību. To senjori pierādīja, laižoties jaatrās spēlēs ar improvizētiem dakteriem un paši jokojo uz nebēdu.

Ansambļi draudzējas

6. martā “Zvaniņos” notika ansambļu sadraudzības koncerts “Vecā zingē jaunā meldīnā”. Līgatnes kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis pie sevis ciemos bija aicinājis viesus no Raunas, Priekuļiem, Stalbes un Valmieras. Koncertā katrs ansamblis izpildīja

vairākas īpaši šim pasākumam sagatavotas dziesmas. Priekšnesumi bija skaisti ilustrēti gan ar sveču liesmiņām, gan dažādām galvas rotām un citiem atribūtiem. Vakara kulminācijā visi ansambļi vienojās kopējā dziesmā.

Lekcija skaistām sievietēm

Sieviešu dienā, 8. martā, rehabilitācijas centrā “Līgatne” notika ajurvēdas lekcija par to, kā pareizi ēst, lai sieviete būtu skaista, vesela un energīgas pilna. Dāmas sagaidīja Līgatnes pūtējorķestra viri muzejot foajē. Ajurvēdas ārstē Ilona Ābele īsumā pastāstīja gan par

to, kā atšķiras cilvēku tipi, gan arī noteiktu, kurš ēšanas un dzīves veids ieteicams tieši viņām.

Skaistuma dienā bija iespēja arī par īpašām cenām izbaudīt dažādas skaistuma procedūras un piedalīties loterijā, kurā tika laimētas trīs dāvanu kartes. Interesanti, ka ekskursiju pa Līgatnes kultūrvēsturisko ciematu laimēja dāma, bet divas galvenās balvas - dāvanu karti “Vienkoču” parkā un ajurvēdas masāžu ieguva divi kungi. Ari viriešiem šī diena izvērtās par jauku sieviešu dienu.

Līgatne piedalās starptautiskajās tūrisma izstādēs Rīgā, Tallinā un Viļnā

Inese Okonova, Līgatnes tūrisma informācijas centra darbiniece

Pateicoties Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzfinansētajam projektam “Līgatnes papirfabrikas ciemata kultūrvēsturiskās tūrisma takas izveide” (projekta Nr. PPA/3.4.2.1.09/02/003, vienošanās par līdzfinansējumu Nr. L-PPA-10-0018), Līgatnes tūrisma informācijas centrs šogad piedalījās trijās starptautiskajās tūrisma izstādēs: “Balttour 2011” Rīgā, “Tourest 2011” Tallinā un “Vivattur 2011” Viļnā.

Mūsu galvenais uzdevums bija parādīt plašākai publikai Līgatnes papirfabrikas ciemata vēsturisko centru, pastāstīt par fabrikas seno, teju divsimt gadus ilgo vēsturi un ciemata ipatnējo attīstību, ieinteresējot izstāžu apmeklētājus apmeklēt Līgatni jau šajā tūrisma sezonā, kad tiks atklāta jaunā kultūrvēsturiskā tūrisma taka. Tāpat izstādēs piedalījās Līgatnes tūrisma zonas tūrisma uzņēmēju pārstāvji no Vienkoču parka, rehabilitācijas centra “Līgatne” un padomju slepenā bunkura, kā arī Līgatnes karšu darbnīcas un Līgatnes vīnu darītavas.

Rīgas izstādēs apmeklētājiem Līgatnes vārds jau labi pazīstams, jo kurš gan nav bijis Līgatnes dabas takas un dzīrdējis par Līgatnes papirfabriku? Bet jo daudziem bija

pārsteigums, cik vēl daudz citas dažādas iespējas piedāvā Līgatnes novads. Savukārt Tallinā un Viļnā liela daļa apmeklētāju gan zināja, kur atrodas Sigulda un Cēsis, bet par mums dzirdējuši nebija. Labs paligs, darbojoties izstādēs, bija jaunie informatīvie bukleti un ceļveži, kas arī tapuši ERAF līdzfinansētā projekta ietvaros. Tāpat pateicamies arī Latvijas vēstniecībām Igaunijā un Lietuvā, kas labprāt pieņēma mūsu informatīvos materiālus izvietošanai vēstniecību telpās.

Trīs nedēļas nogales tika pavadītas spraigā darbā, jo interese par mūsu stendu bija liela. Apmeklētāju vidū bija gan tūrisma profesionāļi, kas veido jaunus maršrutus saviem klientiem, gan ģimenes, kas plāno savus vasara atvālinājumu ceļojumus, gan velotūristi, gan kultūrvēstures interesenti. Ceram, ka jau šovasar daudzi no viņiem atradis ceļu uz Līgatni un pašmāju, kā arī Lietuvas un Igaunijas tūristu skaits Līgatnē strauji pieauga.

Rehabilitācijas centrā “Līgatne” darbu sāk “Senioru Brīvdienu māja”

Rehabilitācijas centrs “Līgatne” kā spēka avots daudzu gadu garumā ir bijis simtiem klientu, kam bijusi nepieciešama atveselošanās pēc saslimšanas ar centrālās un perifērās nervu sistēmas, sirds un asinsvadu sistēmas, muguraula, locītavu un saistaudu slimībām. Centrs ir palidzējis atgūt spēkus, labsajūtu cilvēkiem, kas dzīvo ļoti aktīvu, stresa pilnu dzīvi, kas izjutuši nogurumu vai kas vienkārši vēlas kopt savu ķermenī, iemācīties rūpēties par savu organismu.

Šobrīd rehabilitācijas centrs “Līgatne” ir uzsācis jauna pakalpojuma “Senioru Brīvdienu māja” ieviešanu senioriem – cilvēkiem pirmspensijs un pensijas vecumā, kuri vēlas atpūsties no ikdienas rūpēm, vientulības, kuriem ir svarīga saskarsme, sadarbošanās, jaunu iemaņu apgūšana, savas pieredzes nodošana. Senioru Brīvdienu māja nodrošina ne tikai kvalitatīvus sadzīves apstākļus, bet arī drošību, neatkarību, kādu diktē senioru vispārējais veselības stāvoklis. Tā sniedz profesionālu sociālo rehabilitāciju, fiziskajai veselībai atbilstošas aktīva brīvā laika pavadīšanas iespējas, veselības aprūpi, morāli atbalsta katru senioru dažādos vecumposmos, lai tas justos cienīts kā individu,

godāts kā sabiedrības loceklis un iedrošināts dzīvot aktivā un pilnskanīgāk. Senioru Brīvdienu mājas dzīves vadošie principi ir cieņa, atbildība, sadarbība, saistību izpilde un izglītošanās.

Senioru darbošanās iespējas dažādos interešu klubīnjos (radošo darbnīcu, sportisko, literāro aktivitāšu, galda spēlu), izglītojošās nodarbibās (psiholoģa, uztura speciālistu, fizioterapeita lekcijās, mūzikas vai mākslas, vai kustubu terapijas nodarbibās) un lietderīgajā darbā (vides labiekārtošanas talkas, rokdarbu gatavošana palidzības organizācijām u.tml.) izriet no katra seniora individuālajām vēlmēm un fiziskajām iespējām.

Dienas “Senioru Brīvdienu māja” tiek organizētas tā, lai mudinātu seniorus aktīvi iesaistīties, radoši darboties un pilnvērtīgi izpausties visdažādākajās dzīves jomās, paredzot, ka ikvienam ir dota iespēja būt gan devējam, gan ņemējam.

Ir ļoti svarīgi – nenoslēgties sevī, veidot jaunas iepazīšanās, dalīties savā pieredzē, atmiņās, apgūt ko jaunu, tādēļ “Senioru Brīvdienu māja” rikotajos pasākumos ir laipni gaidīts ikviens interesents: gan rehabilitācijas centra klienti, gan Līgatnes novada iedzīvotāji un viesi.

Rehabilitācijas centrs “Līgatne” atrodas vienā no skaistākajām vietām Latvijā – Līgatnes novadā, “Skaļupē”, kas gadiem ilgi priecejusi un turpina priecež cilvēku sirdis. Centrs aktīvi strādā, piedāvājot gan rehabilitācijas programmas, gan arī veselības uzlabošanas, skaistumkopšanas un atpūtas programmas.

KULTŪRAS PASĀKUMI DRĪZUMĀ

Jauniešiem un skolēniem šo sestdienu, 19. martā, būs iespēja paslēpt savas sejas aiz maskas un padejot “Zvaniņos” jauniešu diskotēkā - masku ballē. Tur kopīgi baudīsim pavasara brīvdienu sākšanos.

Un aprīlī sagaidīsim ar jaunieti jokiem. 1. aprīlī jokosim uz nebēdu gan pie kultūras nama, gan Augšlīgatnē, pie “Zvaniņiem”. Vairāk informācijas www.ligatne.lv. Laipni aicināts ikviens!

Pirmajam uzvaras kausam volejbolā /R jāpaliek Līgatnē!

Pēteris Krīvens

26. martā Līgatnes novada sporta centrs būs atvērts ikviens volejbola un aktīva dzīves veida cienītājam. Gan tiem, kuri vēlēsies izaicināt citus cīņā par Līgatnes kausiem volejbolā, gan tiem, kuri sōs "cikstonus" atbalstīs, gan arī tiem, kuri vienkārši vēlēsies sekot līdzi tam, kā pirmie cīnās, bet otrie fano. Ikvienam būs, ar ko nodarboties, jo spēkiem mēroties varēs arī spēlēs un dueļos, ko nodrošinās inventārs, kas Līgatnes jauniešu biedrības īstenotā projekta ietvaros iegādāts par Eiropas Savienības finansējumu.

Ar volejbolu es un vairāki mani draugi – gan ligatnieši, gan citviet Latvijā dzimušie un uzaugušie, esam aizrāvušies jau kādu laiku. To ikviens ir ievērojis, ka arī Līgatnes novada sporta svētkos ik gadu volejbols ir viena no svarīgākajām disciplīnām. Domāju, ka blakus florbolam un futbolam arī volejbolam beidzot jāparāda pienācīgs gods, un, šķiet, Līgatnes kauss volejbolā, kas notiks 26. marta, ir lielisks sākums labajam nodomam.

Ideju par šādu turnīru mēs ar Mareku Annuškānu atvedām no Talsu novada

Laucienas, kur pirms dažiem mēnešiem kādā nedēļas nogalē piedalījāmies tādu pat volejbola entuziastu – jauniešu, rīkotajās sacensībās. Izcīnījām trešo vietu. Tas bija naktis turnīrs, kas sākās plkst. 15:00, bet beidzās fināla spēle mums bija plkst. 04:00 no rīta... Man kārjas tīcēt, ka rezultāts būtu bijis vēl labāks, ja toreiz tā nebūtu mūsu pirmā pieredze tik spraigai spēlei nakti.

Atgriežoties no Laucienas un turpinot ikdienas treniņus, mūs ik reizi urredjis tāds kā nemiers. Āzarts un prieks par to, cik lieliski organizēts bija šis notikums, beidzot lika mums paskatīties vienam uz otru un uzdot jautājumu: "Kāpēc gan pie mums kas tāds nevarētu būt?" Turklat tagad mums ir lieliska sporta halle tieši šādiem pasākumiem! Aprūnājāmies ar draugiem, ar saviem biedriem Līgatnes jauniešu biedrībā, novada domē un, lūk – vēl viens, mūsuprāt, labs notikums ir ienācis Līgatnes novada norišu kalendārā!

Par to vēlos tagad teikt virkni "paldies". Paldies visiem volejbola un aktīvu pasākumu cienītājiem par atbalstu un iesaistīšanos, paldies kolēgiem no Līgatnes jauniešu

2011. gada 26. martā
Līgatnes novada sporta centrā
Līgatnes kauss volejbolā

Komandu reģistrācija	11:30
Sacensību atklāšana	12:50
Iepazīšanās ar noteikumiem	12:55
Sacensību sākums 13:00	
Apbalvošana	Pēc finālpēles
Pēc apbalvošanas sacensību dalībniekiem un organizatoriem afterpārtīja	
Komandas aicinātas pieteikties līdz 2011. gada 13. martam	
Dalības maksas – 12 Ls no komandas	
Piesakoties pēc 13. marta – 16 Ls no komandas	
Komandas sastāvs: 3 vīr. + 1 siev.	
Darbosies bufete izsalkuma un slāpju remdēšanai	
Pieteikšanās un papildinformācija: krivenspeteris@gmail.com	
Informācija par Līgatnes novada sporta centru: www.ligatne.lv	

Teeja bez maksas

Rīko:

Atbalsta:

tēls+PR

IBS

biedrības par palidzību organizatoriskajās lietās! Paldies mūsu novada domei un tās šefam Šteina kungam un sporta centra vadītājam par pretimnākšanu un atbalstu, paldies Laimdotai Lapīnai par iedrošinājumu vērstīs pašvaldībā un izrādīt iniciatīvu. Paldies Sabiedrisko attiecību aģentūrai "Tēls PR" un personīgi tās vadītajai Lienei Krivenai par atbalstu un padomiem komunikācijas jautājumos. Paldies biroja tehnikas apkalošanas uzņēmumam "Intelligent Business Solutions" un personīgi Marekam Annuškānam par praktisko palidzību. Paldies visiem, kuri palidzējuši šo pasākumu darīt zināmu visapkārt.

Patiem, ieguldījums, ko ikviens no mums un jums ir devis, lai par šo turnīru interesē izrādītu arī vairāk potenciālo dalībnieku, ir nenovērtējams, jo, protams, lai sacensība būtu spraiga, interesanta un cienījama, tājā ir jāpiedalās. Un jo vairāk, jo labāk. Pašlaik publiskās aktivitātes dalībnieku piesaistē ir vairāk nevis ar labiem panākumiem – komandas ir pieteikušās no visdažādākajām Latvijas vietām - no Mālpils, Limbažiem, Valmieras, Rīgas, Jelgavas, Raganas, Talsiem, pat Balviem

un, protams, tuvākie kaimiņi no Siguldas un Cēsim.

Aicinu ligatniešus būt aktīvākiem! Galu galā – pirmajam kausam taču noteikti ir jāpaliek Līgatnē! Pieteikties var ikviens. Vecumam nav ierobežojumu. Arī sportisku sagatavotību, ja tā šķietami nav tāda, kādu varētu uzskatīt par ižīlu, nevajag uzskatīt par šķērslī. Šis nav profesionāla sporta pasākums, bet gan aktīva kopā būšana ar sportisku noskaņu sacensības garā.

Ei loti ceru, ka šis notikums izdosies ikviens interesants un tik veiksmīgs, lai atkal norītētu nākamgad. Un aiznākamo. Kļūstot par vienu no sporta tradīcijām Līgatnes novadā, kas apvieno un aizrauj iedzīvotājus ar aktīva dzīves veida ideju.

Volejbols taču ir tik "elastīgs" sporta veids izpildījuma ziņā – volejbolu var spēlēt gan zālē (zem jumta), gan zālē (maurīņa klātā), gan pludmale, gan, vienkārši, sētā vai pagalmā. Gan ziemā, gan vasarā. Aiziet, Līgatne, laimīga zeme! Būsim arī aktīva zeme!

8.marts "Zvanīņos"

Agnese Gulbe, Līgatnes novada PII skolotāja

Kā jau katru gadu, arī šogad bērnudārzā "Zvanīņos" ir sācies teātru laiks. 8. marta rīta jaunākās grupīnās audzinātājās un auklītēs rādijs pašmāju sagatavotu teātra izrādi: "Kāpēc suņam jāsargā mājas un ganos jāiet?" Mazie un lielie skatītāji vēroja un dzīvoja līdz kaķa un sunja raibajiem piedzīvojumiem. Pēc izrādes suns un kaķis izveda bērnus kopīgās rotaļās.

"Latviešiem ir teiciens: "Dots devējam atdodas..."

Vera Dālberga, Līgatnes pagasta bibliotēkas vadītāja

2011. gads ir pasludinats par Eiropas Brīvpriktīgā darba gadu. 2011. gada 14.janvārī bibliotēkas blogā "Līgatnes pagasta bibliotēka", laikraksta "Siguldas Elpa" februāra mēneša numurā bibliotēkas lasošājiem bērniem piedāvāju izaicinājumu: "Līgatnes pagastā ir daudz bijušo bibliotēkas lasītāju, kas paši vairs nevar atrakt līdz bibliotēkai samainīt grāmatas vai arī vairs nevar paši palasīt. Loti ceru uz jūsu palidzību, bez jums, bērni, es nevaru to realizēt. Ar savu vēlmi sniegt miljumu otram padarīsim šo dižķibeles laiku kādam cilvēkam gaišāku un cerīgāku."

Uz izaicinājumu atsaucās skolotājas Daces Bicānes audzināmās 6.b klases skolēni Rihards Vilums, Aigars Birkenfelds, Artūrs Fleiss, Margers Upenieks, Amanda Linde, Vivita Brasliņa, Renāte Strelevica, Samanta Baumanē, Kristīne Mihailova, Ina Mihlenova, Santa Kurzemiece. Iepazīstināju bērnus ar Līgatnes pagasta bibliotēku, notika viedokļu apmaiņa par bibliotēkas nozīmi mūsdienu dzīvē,

par bibliotekāra pienākumiem. Lielākā daļa bērnu ir Līgatnes pagasta bibliotēkas lasītāji, tāpēc viņu viedokļi par bibliotēku un bibliotekāri stipri atšķirās no to bērnu viedokļa, kas bibliotēkas pakalpojumus neizmanto. Mūsu grupa sanāk kopā ceturtdienās. Pirmās tikšanās ir notikušas 17.02., 24.02., 3.03., tālāk sadarbība atkarīga no abpusējām simpatijām, vēlešanās palidzēt otram un pieņemt palidzību. Bērni nes tikai jaunākās grāmatas, atnesot atpakaļ arī bibliotēku kādu laikus nenodotu grāmatu. Var piedāvāt arī žurnālus lasīšanai mājās. Tikšanās ar senioriem - bibliotēkas lasītājiem, notika katram savādāk.

Galvenais, šie bērni tagad būs zinošāki komunicēšanā jomās. Iegūtās prasmes varēs izmantot savu vajadzību realizēšanā. Atziņa - lai kādam palidzētu, ar labu gribu vien nepieciek, jābūt iemājām, kas rodas tikai, darot darbiņu. Mēģināsim neaizbaudīt bērnu vēlmi palidzēt līdz cilvēkiem!

Ja, izlasot šīs rindas, kādam radas vēlešanās izmantot šo iespēju - zvaniet uz bibliotēku 64155486.

Skolēnu jaunrade
8.marts – svētki sievietēm.
Sieviete – mīlestības iedvesma laikai lokos. Kāda ir mīlestība, kāda ir sieviete – mīlestības sākums?
Neizprotama, mainīga, dziļi patiesa, pukēm līdzīga – tā I.Ziedonis par sievietes būtību un mīlestības peripetijsām, kad "mēs runājam tikai caur pukēm". Jaunieši – dzīves un mīlestības sākumā.

Magones kliedziens vasarā
Viens kliedziens vasarā
Un tevis vairs nav
Tavs trauslais skatiens
Noriet jau
Tik vien tu spēji
Kā galvu celt
Un vareno vēju
Vairs nevari pelt
Viens kliedziens vasarā
Un tevis nav
Tavs sārtais skūpst
Iedzēla man
Mūžs bija iss
Kā saules riets debesīs
Tevis un manis neiepazīts.

Dmitrijs Kozlovskis,
Līgatnes novada vidusskola, 12.klase

Līgatne laiku lokos

Fragments no grāmatas "Līgatnes dziesmas", 1. daļas, izd. Melngaiļa Tautas mākslas centrs, 1996.gads

Valda Norīte

Līgatnē papīru ražo nu jau vairāk nekā 180 gadu. Dziesmu milošie Līgatnes papīražotāji skandē dziesmas kori jau 120 gadus. Šajā laikā bijuši gan aktīvi, gan mazāk aktīvi kora darbības posmi, taču gandrīz visos lielajos dziesmu svētkos līgatnieši ir piedaljušies.

Viens no darbigākajiem, visaktīvākajiem kora darbības posmiem saistīs ar dirigenta Alberta Salas* (dz. 1912.g.) vārdu. Viņš kori vadīja piecdesmitajos gados un Līgatnē bija nonācis pēc atgriešanās dzīmtenē 1948.gadā. Kadreizējais dziedātājs darba gaitas te uzsaka pie pirmās lielākās papīražināšanas kā "smērnieks" – tā papīražotāji sauc mašinas apkalpes zemākās kategorijas strādnieku, kura uzdevums ir gādāt par tīribu ap mašīnu un aizgādāt prom darba procesā radušos atkritumus.

Mūzikā dvesele meklēja attiecīgu izpausmi, un Alberts Sala kļuva par papīražināšanas kora dirigētu. Viņš labi pazina darbabiedrus fabrikā un iesaistīja kordziedāšanā muzikālakos jauniešus. Jaunais dirigēts mācīja jaunajiem koristiem, kā jātur elpa dziedot, kā jāveido patikamais tonis, kā jādzied bez "velvēm", vārdu sakot, nostādīja balsi. Šajā darbā viņam liels atbalsts bija dzīvesbiedre Hermīne Sala, arī dziedātāja.

Fabrikā darbs bija nepārtraukts, mainīs, un, lai visi, kas grib, varētu dziedāt kori, arī mēģinājumi notika maiņās – kas vakaros strādāja, tie nāca uz mēģinājumu ritos. Tādēļ dirigētam bieži iznāca strādāt ar nedaudz dziedātājiem, ar atsevišķām balss grupām, pat atsevišķi ar katru dziedātāju. Tā nošu nepazīnējā "ābečnieki" tika izaudzināti par koristiem, kas, "tikko kā no miega uzrauti", spēja Dārziņa "Lauztās

priedes" bez kļūdām "nobrāznot". Dirigēts Sala mācīja mūs dziedāt ne tikai kori, bet arī duetos, tercetos, kvartetos, un visi dziedāja ar aizrautību, jo tas bija laiks, kad dziesmu cienīja ne tikai dziedātāji, bet arī klausītāji, kuru koncertos netrūka. Alberts Sala veda savus dziedātājus uz koncertiem Rīgā, uz Gustava Ernesaksa vadītā Igaunijas kora koncertu, kas toreizejējiem koristiem vēl šodien glabājas atmiņā kā neaizmirstami dveseles svētki. Dirigēts vienmēr bija kopā ar kori. Tāds dirigēta entuziasms šodien diez vai sastopams, taču – cik vērtīgi būtu tādi pasaizliedzīgi un gudri dirigēti, kas varētu palidzēt izvilkāt mūsu jauniešus no muklāja, kurā daudzi no viņiem iestiguši!

Jā dziedātāju ļoti iecienītais Haralds Mednis rakstītu atmiņas par Siguldas rajona Dziesmu svētkiem, kuros viņš bija virsdirigēts, viņš

nebjā, viss tika sasniegts pašu spēkiem neatlaicīgā darbā.

Pēc sekmīgaspiedališanās 1955.gada dziesmu svētku koru sacensibās Līgatnes papīražināšanas kori izvēlējās par kandidātu braucienam uz Maskavu – uz latviešu mākslas un literatūras dekādi 1955.gadā. Loti intensīvi strādājot, izveidoja koncertprogrammu ar apmēram 30 dziesmām. Galvapsilsētas komisija programmu novērtēja ļoti atzinīgi, bet pēc neilga laika izrādījās, ka braucienam izraudzīts Raunas kolhoza "Zelta drava" koris, jo priekšnieki esot vēlejušies Maskavā redzēt kolhoza kori... Tikai vēlāk uzzinājām iemeslu – korim neesot bijis istais dirigēts, Sala taču bijis nometinājumā, un viņam nav augstākas izglītības! Ja tādu sūtīsim uz Maskavu, priekš kam tad konservatorija!

Alberta Salas vārdu, manuprāt, minētu kā vienu no pirmajiem – 1951.gadā rajona dziesmu karā Salas vadītais koris izcīnīja 1.vietu. Fabrikas administrācija, kolektiva cienītais fabrikas direktors L.Volgens, kora darbību mērķtiecīgi atbalstīja. Toreiz papīražināšanas kori dziedāja tikai fabrikā strādājošie un daži vietējie skolotāji. Konkursos un skatēs "algotņu" starp dziedātājiem

Albertam Salam bija lemts izstaigāt represētam cilvēkam tolaik paredzētos ciešanu ceļus. Vēlēdamies dziedāt, viņš izturēja konkursu gan Valsts, gan Radio kori, taču abās vietās sanēma atteikumu, kā mēdz sacīt, "biogrāfijas dēļ". Konservatorijā iekļūt viņam tomēr izdodas, pateicoties Teodora Kalniņa atbalstam, un viņš kļūst par maestro skolnieku. Dirigēts kļūst

par zinātāru studentu, darbs ar Līgatnes papīražināšanas kori turpinās. Klusā vakara un nakts stundās tiek raditas jaunas dziesmas korim...

Kad pienāks to laiks?

1958.gada Alberts Sala un Hermīne Sala saņēma darba piedāvājumu Ventspils Mūzikas vidusskolā un atvadījās no Līgatnes dziedātājiem. Pēc viņa mūsu korim nāca citi dirigēti, kuru vadībā esam "karojusi" it visos sekotajos Dziesmu svētkos Rīgā. Reizēm veiksmīgāk, reizēm mazāk veiksmīgi, taču vienmēr un joprojām bez "izpalīgiem", kas

pedējā laikā kļuviši par kori karu neatņemamiem komponentiem.

Alberta Salas izaudzinātie dziedātāji nu jau 40 gadus ir kora pamats. Viņa darbs ir nesis augļus ne tikai no vieniem līdz otriem Dziesmu svētkiem, bet cilvēka mūža garumā. Pats dirigēts Līgatnē vienmēr ir gaidīts – gan kā kora koncerta klausītājs, gan kā virsdirigēts. Daloties šajās atmiņās, Alberta Salas izaudzināties dziedātāji saka viņam paldies par bagātajiem gadiem!

* Alberts Sala miris 1997.gada 10. jūlijā, apglabāts Cēsis, Bērzaines kapos.

Rehabilitācijas centrā "Līgatne" uzsāk darbu Pēdu aprūpes kabinets

24. martā rehabilitācijas centrā "Līgatne" darbu sāks podologs **Laila Jīrgensone** - Latvijā jaunās profesijas pārstāvis, ārstnieciskās pēdu aprūpes speciālists, kurš veiks pacientu podoloģisko izmeklēšanu, kas sevi ietver: pēdas aprūpi, profilakses darbu, strādājot galvenokārt ar paaugstināta riska grupas pacientiem.

Podologs Laila Jīrgensone jau vairākus gadus praktizē dažādās Latvijas ārstniecības iestādēs - pēdu aprūpes kabinetos, kur īpaša uzmanība tiek pievērsta cukura diabēta slimnieku pēdu problemām. Ikdiennā viņas darbs saistīts ar rūpēm par veselām un skaistām cilvēku pēdām un nagiem, apkopojot sēnišu slimības skartus nagus, ārstējot kārpas un saplaisājušus papežus, veicot varžacu nesāpigu izņemšanu, koriģējot ieaugušus, strutojošus nagus. Ārstnieciskās procedūras, kurus speciālists ir rūpīgi izvēlējis tieši Jūsu problēmas atrisināšanai,

atbrivos Jūs no nepatikamajām sajūtām! Pēdu aprūpes specialisti – podologi, Jums sniegs konsultāciju par to, kā pareizi kopīt kājas problēmātovakli, kā izvairīties vai novērst iespējamos sarežģījumus, kā arī ieteiks Jūsu kājām kosmētiku, nemit vērā to īpatnības.

Ārstniecības un skaistumkopšanas pakalpojumi

Ārstnieciskā pēdu aprūpe	Skaistumkopšanas pakalpojumi
- ārstniecisko pēdu un nagu apkope ar speciālu "Hadewe" firmas aparatu;	- "Wellness" pedikirs (ārstniecisko pēdu un nagu apkope ar aparātu, skrubi, masku), kas īpaši ieteicams ziemā;
- kārpas apstrāde;	- klasiskais manikirs;
- varžacu likvidēšana;	- nagu pieaudzēšana (gēla tehnoloģija); māksligo nagu profilakse; dabīgo nagu pārkāšana ar gēllaku;
- ieagušu nagu korekcija;	- pīrsingi (uzacis, ausis, degunā, mēlē, lūpā, nabā)
- kāju nagu pārkāšana ar ārstniecisko gēlu;	- vaksācija

Pieteikties: Rehabilitācijas centrs "Līgatne" administrators: 64161915; 64191617; 6467747; 26431450 e-pasts: hotel@rehcentrs.apollo.lv, mājas lapa: www.rehcentrsligatne.lv; www.veselamugura.lv, konsultācijas: tālr.: +37129363491

Uzmanieties, iegādājoties gāzi balonos!

Līgatnes novadā joprojām aktuāla ir problema, kad aprite nonāk ar autogāzi pildīti sadzīve lietojamie gāzes baloni. Novadā gāzes balonu lietotāji vairākkārt griezušies pie SIA "Latvijas propāna gāze" speciālistiem, ar sūdzībām, par "lētāk" nopirktajiem gāzes baloniem. Legādājoties šādu "neskaidras izcelmes" gāzes balonu – pīrcēs apdraud ne tikai savu, bet arī apkārtējo iedzīvotājā drošību. Nereti ir arī gadījumi, kad negodigi tirgotāji balonu nepiepilda pilnu, bet no patēriņtāja samaksu saņem kā par pilnu balonu. Tāpēc, mēģinot ietaupīt, pīrcēji nereti pat pārmaksā negodīgajiem tirgotājiem. Nopērkot gāzes balonu pie kāda nelegāla tirgoņa, pīrcējs liedz sev tiesības izmantot balona garantijas priekšrocības.

Lai izvairītos no nelaimēs gadījumu draudiem, iegādājoties gāzes balonu, pīrcējam jāņem vērā daži nosacījumi:

- gāzes balonu ieteicams pīrkt tikai oficiālā tirdzniecības vietā;

- ieteicams iegādaties balonu, uz kura redzams balona uzpildītāja logo. Tā ir kā papildus garantija, ka uzņēmums uzņemas atbildību par gāzes balona kvalitāti;

- obligāti jābūt noplombētam (apvilkts ar zaļu plēvkārtu) balona ventilim, plomba nedrīkst būt bojāta;

- obligāti no tirgotāja jāpiepras pīrkuma čeks vai kvīts un garantijas talons;

- SIA "Latvijas propāna gāze" ir vienīgais uzņēmums Latvijā, kas nodrošina diennakts bezmaksas avārijas izsaukumus saviem gāzes baloniem. Avārijas dienesta tālr.: 80000404.

Līgatnes novadā SIA "Latvijas propāna gāze" gāzes balonus var iegādaties šādās tirdzniecības vietās:

- Brūveris Miervaldis, Līgatne, Gaujas 32-4, T: 26411095
- SIA "Vigo", Augšlīgatne, "Pienotava"
- SIA "Vigo", Augšlīgatne, "DUS Līgatne".

Papīrfabrika ir mana sūtība

ILZE RATNIECE

"Mana dzīve saistīta ar Līgatnes papīrfabriku. Interesanti, ka vidusskolas laikā mums bija mācību stunda – papīra ražošanas tehnoloģija. Toreiz lepni teicu - neiešu uz šīm stundām, jo man tās nebūs vajadzīgas. Bet – nekad nesaki nekad. Jo izrādījās, ka es biju vienīgā no mūsu vidusskolas izlaiduma, kas visu darba mūžu esmu nostrādājusi Līgatnes papīrfabrikā," tā par sevi stāsta ligatniete Rasma Vanaga, kura 44 gadus nostrādājusi Līgatnes papīrfabrikā, bet kopš 2005.gada savu dzīvi veltījusi Līgatnes vēsturisko materiālu vākšanai, apkopošanai, kā arī ekskursiju vadīšanai pa Līgatnes skaistākajām, brīnumainākajām vietām. Rasma atzīst, ka Līgatne ir ne tikai skaista, tā ir arī ļoti bagātu vēsturi, nostāsti. Un par to ir jāstāsta, jo cilvēks nedrīkst aizmirst savu pagātni, bez tās nevar izprast šodienu.

Priecājos, ka varu izkustēties, ka nav jāsēž četrās sienās

Rasma ir dzimusi ligatniete. Mācījusies Augšlīgatnes pamatskolā, tad Līgatnes vidusskolā, un pēc vidējās izglītības iegūšanas 1961.gadā sākusi strādāt Līgatnes papīrfabrikā, tur nostrādājusi 44 gadus, 2005.gadā aizgājusi no darba fabrikā. Tomēr Rasma jutusi, ka mājas nosēdēt nav iespējams. Ierosmi turpmākajai darbibai gides profesijā Rasmui devusi Siguldas tūrisma firmas "Rivasi" Tagad viņa atzīst, ka nevar

Rasma Vanaga

vadītāja Anna Grosberga, kurās organizētajos gidi kursos Rasma apguvusi šī aroda pamatprasmes. Līgatnē tobrīd nav bijuši gidi, tāpat nebija izstrādāti tūrisma maršruti. Šo darbu uzņēmusies Rasma Vanaga, kā pašnodarbināta persona piedāvājot ekskursantiem gidi pakalpojumus, izstrādājot Līgatnes – deviņu brīnumu pilsētas, koncepciju, un apkopojot vēsturiskos materiālus, lai būtu ko stāstīt, rādot skaistas un senās Līgatnes vietas. 2005.gada rudenī Rasma sāka iet pie Līgatnes vecākajiem iedzīvotājiem un apkopot viņu stāstījumus. Visi atbalstījuši Rasmas darbošanos. Rasma arī iemācījusies strādāt ar datoru, lai varētu ievadīt un sistematizēt iegūto informāciju. Tagad viņa atzīst, ka nevar

savu darbu un dzīvi bez datora iedomāties.

Rasma atzīst, ka viņai ļoti būtiski bijis atrast kādu nodarbošanos pēc aiziešanas pensijā: "Aizejot pensijā, atradu nišu, kur sevi realizēt, kur varu būt noderīga. Un tas vēl nav viss. Tā kā pensija tajā brīdi bija ne visai liela, bet dzīvot vajadzēja, tajā pašā 2005.gada rudenī sāku strādāt arī sociālo pētījumu firmā "GFK" par datu vācēju. Kad ir pētījums, tad aptaujāju cilvēkus Siguldā, Cēsis, Līgatnē. Tā ir sava veida kustība, tīkšanās ar cilvēkiem, informācija. Es priečajos, ka varu izkustēties, ka nav jāsēž četrās sienās."

Par gidi Rasma strādā kopš 2006.gada. Pati reklamējas, šajā ziņā palīdz arī "Līgatnes Novada

Ziņas" publicētie viņas vēsturisko materiālu apkopojumi. Rasma ar zināmu gandarījumu atzīst, ka cilvēkiem ir interese par vēsturi, par Līgatni šajos gados viņa stāstījusi jau vairāk nekā 5000 cilvēkiem. Arī Rasmas dēls Ainars sācis darboties tūrisma jomā, viņam Augšlīgatnē ir "Karošu darbnīca" un "Līgatnes vīna darītava". Kopā viņi piedalās tūrisma izstādēs, reklamejot savu un ari citus Līgatnes novada tūrisma piedāvājumus.

Darba mūzs papīrfabrikā

Interesants ir Rasmas stāsts par viņas pašas darba gaitām Līgatnes papīrfabrikā. To klausoties, visu laiku prātā nāk atzīna – ko tik sievietes nevar paveikt, ja vajag. Pirmais darbs, tāpat kā visiem iesācējiem, Rasmui bijis papīra

darbu Līgatnē diez vai atrastu. Un mainīt dzīvesvietu negribēju. Kur tad es skriešu, neesmu no tiem, kas pa pasauli skraida."

Vispirms Rasma ar Sarkano diplomu absolvēja Rīgas industriālo politehnikumu (neklatīnie), tad Latvijas Valsts universitāti, iegūstot ekonomistes izglītību. Jau studiju gados Rasma sāka strādāt par fabrikas plānu daļas vadītāju. Arī ar šo jomu nācās iepazīties būtībā no pašiem pamatiem, bet tas tika izdarīts. "Sievietes ir drusciņ spītīgas, un, kad jādara, tad izdara," domīgi nosaka Rasma.

Par fabrikas darbu 90-tajos gados Rasma stāsta jau ar zināmu rūgtuma pieskaņu balsi. Būtībā visu laiku bijis jācīnās par fabrikas

Rasma vidusskolas izlaidumā

Rasma, Līgatnes papīrfabrikas plānu daļas vadītāja

Izvērtēsim pavasara, vasaras un rudens sezonu darbus savos meža īpašumos!

Izvērtēsim pavasara, vasaras un rudens sezonu darbus savos meža īpašumos!

Sīs ziemas laika apstākļi ir bijuši labvēlīgi mežistrādes darbu veikšanai. Sevišķi februāra lielajā salā varēja iesaldēt koksnes pievešanas celus uz jebkuru meža nogabalu, varēja izstrādat visas mitrās un pat slapjās cīrsmas. Katru gadu, tuvojoties pavasarim, cēnšamies informēt meža īpašniekus par veicamajiem meža atjaunošanas un jaunaudžu kopšanas darbiem – zvanām īpašniekiem, ja tas neizdodas, tad tiek nosūtītas atgādinājuma vēstules.

Lūdzam izvērtēt savu īpašumu mežos veicamos darbus pavasara, vasaras un rudens sezonām, tos saplānot savlaicīgi. Atgādinām, ka 2011.gadā ir jāatlauj 2006.gada izcirtumi (šaurlapu kūdrēni un šaurlapu āreni 2008.gada

pēdējo trīs gadu laikā un par tām mežniecībā ir iesniegts pārskats) pārbaudis mežniecības darbinieki. Ja jaunaudze neatbildis koutas audzes kriterijiem tiks piemērots administratīvais sods. Arī par šo darbu izpildi mežniecībā ir jāiesniedz pārskats par paveikto. Jāatzīst, ka, lai gan šogad esam sastādījuši tīkai vienu administratīvo pārkāpumu protokolu par savlaicīgu informācijas nesniegšanu, kopumā pārskatu iesniegšanas disciplīna nav laba – atsevišķiem meža īpašniekiem bija nepieciešams zvanīt vairākas reizes un tikai tad nepieciešamais pārskats tika iestiepti. Meža īpašniekiem ir jāsaprot, ka tikai pēc iesniegtajiem pārskatiem ir iespējams veikt izmaiņas esošajās datu bāzēs, uzturēt tajās iespējamības precīzāku informāciju.

Informējam, ka joprojām Lauku atbalsta dienestā ir atvērta programma "Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana". Pasākumā tiek atbalstīta jaunaudžu kopšana, mazvērtīgu mežaudžu nomaiņa un arī jaunaudžu kopšanai un mazvērtīgu mežaudžu nomaiņai paredzētu jaunu instrumentu un aprīkojuma iegāde. Meža īpašniekiem piedaloties pasākumā "Meža ekonomiskās vērtības uzlabošana", ir iespējams saņemt atpakaļ pusi no pasākumā ieguldītajiem līdzekļiem. Sikāku informāciju var saņemt Amatas mežniecībā (tel.64129486) vai pie saviem apgaitu mežsargiem

šķirošanas nodalā. Bija jāiemācās šķirot papīru loksnēs, papīrus saskaitīt. To visu viņa iemācījās, rokas, protams, bieži bijušas sagrieztas. Kad blakus nodalā vajadzējis markētāju, Rasma, tā kā viņai bijusi vidusskolas izglītība, tīkusi šajā darbā. Tad pensija aizgājusi Salmiņas kundze, grāmatvede, Rasmui piedāvāts šis darbu, kaut viņa teikusi, ka neko no tā nesaprobt. Rasma atzīst, ka iemesta "kā circeni pelnos", tā viņa jutusies, sācot darbu kapitālās celtniecības grāmatvedibā. Tādos gados tika celtas gan fabrikas ēkas, gan strādnieku dzīvojamās mājas, celtniecība bijusi plaša, tāpēc arī grāmatvedibā darba nav trūcis. Vēl piedevām neilgi pēc darba uzsākšanas bijusi jātaisa gada bilance. Bet, ja vajag, tad ar uznēmību tas viss arī tika izdarīts un apgūts.

Rasma pēc vairākiem nostrādātāiem gadiem, saprotot, ka darba dzīvē agri vai vēlu būs nepieciešama izglītība, nolēma mācīties. Viņa izvēlējās apgūt ekonomistes profesiju. Doma bijusi arī par juristiem, bet šo ceļu Rasma noraidījusi tāpēc, ka tad, iespējams, būtu jāmaina dzīvesvieta, jo fabrikā un Līgatnē diez vai atrastos darbs juristam. Rasma saka: "Sapratu, ka jāmācās kaut kas, kas dzīvei noderēs. Biju jau tikai kolhoza meitene ar vidējo izglītību. Fizisko darbu biju izbaudījusi, pie tā negribēju palikt. Aizgāju mācīties par ekonomisti, jo cerēju, ka šāda izglītība derēs visos dzīves apstākļos. Jurista

izdzīvošanu. "Skaidrs bija viens – fabrikai ir jāstrādā, tā nevar apstāties. Algas vajag, noliktava pilna, bankā naudas nav. Gudrojām, kā realizēt preci. Kaut kur bija dzirdēts, ka jāved prece pie pircēja. Tā arī sākām. Vispirms vedām uz skolām. Domāju, ka tāpēc fabrika ir izdzīvojusi, toteiz trāpijām desmitniekā. Tad nāca 1993.gads, fabrikas lielais ugunsgrēks. Bet fabrika pārdzīvoja arī to un joprojām turpina strādāt, kaut ir likti dažādi šķēršļi fabrikas pastāvēšanas celā. Iespējams, kādam valdība bija izdevīgi, ka papīrfabrikas Latvija tiek likvidētas. Bija arī vietējās ambīcijas..." par tām runāt Rasmas kundze gan nevēlējās. Viņas viedoklis par fabrikas attīstību atšķirās no to laiku fabrikas vadības nospraustā kurga. Varbūt tāpēc arī bija jāiet pensijā, kaut spēka pietiku strādāt, un jāmeklē dzīvei cits piepildījums.

Līgatnes papīrfabrika tomēr joprojām ir Rasmas kundzes dzīves centrā, jo gan vēsturiskie notikumi, gan apbūve saistīs ar to. "Līgatnes papīrfabrika ir tava sūtība," tā Rasmui reiz teikusi zintniece Mildas tante. Rasma atzīst, ka tieši viņai gribētu teikt vislielāko paldies par palīdzību sarežģītakos dzīves brīzos.

Emocionāli Rasmui palīdz uzlādēties gan rokdarbi, par ko liecina tamborētās sedzīņas, dzījas kamoli viņas istabā, gan skaistā Līgatnes dābā un dārzā: "Klusums un miers dārzā mani nomierina."

Atgādinājums mežu īpašniekiem

D.Melderis, Amatas mežniecības vecākais referents

Par izcirtumu atjaunošanu

Amatas mežniecība atgādina, ka 2011.gada beigās beidzas atjaunošanas termiņš 2006.gada izcirtumiem (šaurlapu kūdrēni un šaurlapu āreni 2008.gada izcirtumiem, purvājā, niedrājā, lieknā un dumbrājā 2001.gada izcirtumiem). Pēc kopšanas darbu paveikšanas ir nepieciešams uzrakstīt pārskatu un nogādāt to mežniecībā.

Līgatne laiku lokos

Līgatnes pilsētas un novada vēstures hronoloģija

(Sagatavots pēc materiāliem Līgatnes pilsētas bibliotēkā)

Rasma Vanaga, gide, 2010.gada janvāris – februāris.

Labojumi un papildinājumi veikti līdz 2011.gada 1.martam.

Geoloģiskie, arheoloģijas, arhitektūras un kultūrvēstures pieminekļu komplekss Līgatnē un tās apkārtnē ir veidojušies gadu miljonos, tūkstošos, simtos, desmitos. Katra aizgājusi diena ir vēsture.

Līgatnes pilsētas teritorija kopš seniem laikiem piederejusi pie Siguldas pilsnovada, kad **1556.gadā** iekārtoja Siguldas pilsmuižu.

1682.gadā Paltmales muiža atdalījās no Siguldas pilsmuižas un kļuva par patstāvīgu vienību. Līgatnes krogs un zeme ap to un vēlākām Līgatnes dzirnavām skaitījas Paltmales muižas ipašums. Ligates vārds sastopams zviedru laika dokumentos 17.gs.pirmajā pusē. Tā saucās kādas mājas Siguldas pilsnovada latviešu vākā, un tāds nosaukums ir arī krogum, kas atrodas Ligates kroga vietā pie Rīgas – Cēsu ceļa, Ligates upites krastā. Zviedru 1688.g. kartē tas nosaukts par Ligast Krogh. Šāds nosaukums figurē vēl kādos dokumentos, bet vaku grāmatās, kā arī vēlāk gan upe, gan dzirnavas, fabrika nes Ligates vārdu, tikai ap 30. gadu beigām un vēlāk Līgatne “izspiež” Ligates vārdu.

Pēc Ziemeļu kara Līgatnes apkārtne ļoti ilgi ir izpostīta, līdz postažai pamestas zemes Storhs liek pamatus Līgatnes papīrfabrikai.

Ligates upīte pirmo reizi minēta **1630.gada** arklu revizijā. Turpat minēts arī krogs Lygat. Nosaukums Līgatne (Ligate) varbūt ir cēlies no Ligatnes upes nosaukuma, kas iztek no liganaijiem Nitaures purvajiem. Pēc Hupela ziņām upīte iztekot no Ligates ezera.

1638.gada arklu revizijās parādās otrs nosaukums “Ligast”, tāpat šāda rakstība saglabāta arī dažos 17.gs. beigu materiālos. Zviedru laika dokumentos (citos) lietots jau Ligates vārds un 18 gs. tā ir valdoša forma. Sastopama arī forma Liggat. Grāfa Mellina atlasa kartē par Vidzemi 1798.gadā ir atzīmēts “Ligats” un upe “Ligat”.

Līgatnes dzirnavas (Paltmalē) Vēl **1757.gada** arklu revizijās ir konstatējams, ka dzirnavas nav

bijušas. Tās parādās 18.gadsimta beigās. Vecākās zinas Hupela draudžu aprakstā, kur minēts, ka Siguldas draudzē ir pavism 4 ūdensdzirnavas – Siguldas, Paltmales, Nurmižu un Ramas. Hupela grāmata iespiesta 1777.gadā, tātad dzirnavu sākumu var datēt ar kādu laiku pirms šīs grāmatas. Tās radušas kā Paltmales muižas rūpniecības uzņēmums 18.gs. beigās. Līgatnes draudzē ap to laiku jau ir 12 krogi, 4 dzirnavas – tā vēsta Siguldas draudzes hronika 1779.gadā. 1791.gadā no Paltmales dzirnavām pie dievgalda ierodas vairākas zemnieku kārtas personas, bet 1801.g. dzirnavu arendators Johans Ulrihs Filroze (vielrose) krusti savu meitu Doroteju. Vēlāk dzirnavas klūst Līgatnes papīrfabrikas ipašums.

Līgatnes krogs.

Visvecākā patstāvīga saimnieciskā vērtība. Pirmo reizi minēts **1630.g.** arklu revizijā, kur tiek runāts par 3 Siguldas pilsnovada krogiem, kas ceļa malā pastāvot jau “vom alten Zeiten”. Viens no tiem esot 2 jūdzes attālu no Siguldas pils – Lygats Krogh, saukts Springe, kas pašlaik esot nepostīts.

1638.gada arklu revizijā krogu nemin, šķiet, tas vēl nav atjaunots, jo Siguldas pilsdraudzē uzrādīti 2 vārdā nesaukti krogi. Jau 17.gs. beigās uzcelts tiek jauns krogs Ligats Krug, kas figurē muižas dokumentos.

Pēc Siguldas muižas redukcijas **1690.gadā** Līgatnes krogs tiek iznomāts Johanam Baukam (citos dokumentos Baunam) par 10 Alberta dāldieriem. Lielā Ziemeļu kara laikā, **1770.gadā**, te uzturas krievu zaldāti, kuru apmetne ir pie Amatas. Krievu kazaki izsira visus tuvējos ciematus Paltmales tiesā, nomin labību, izlaupa mājas. Paltmales muižas pārvaldnieks ziņo Rīgas tiesai, ka bez citiem zaudējumiem, arī krogs neko nav ienesis, taču jau 1724.gadā šīs krogs minēts kā viens no ienesīgākajiem krogiem ar 40 – 50 muci alus apgrozībā gadā.

Līgatnes krogs ilgāk par Līgatnes

dzirnavām saglabā savu neatkarību – tas paliek Paltmales muižas ipašumā un tikai 1879.gada 8. jūnijā (citur minēts 1.jūnijā) pariet fabrikas ipašumā līdz ar tam piederošām zemēm.

1810.gads. STORCH, CONRAD – JUSTUS ieraksts Rīgas tirgotāju III gildēs sarakstos un adresu grāmatā - Storch, Conrad Justus, Comptoirist, Schniedestrasse Nr. 266.

1812.gads. Storhs uzturas Ramas muižā.

1814. gada 7. maijs. Siguldas baznīcā tiek kristīts Rīgas tirgotāja Konrāda Justus von Storch un viņa sievas Gertrudes Julijanas, dz. Pusir, dēls Aleksandrs Teodors. Kūmās arī Līgatnes meldermeists Koster.

1814. gada 13. novembris. Tieki korrobēti Paltmales muižas ipašnieka brigadiera, grāfa G. Brouna, un Storha dzimtsnomas ligums par zemes gabalu, kas atdalīts no Paltmales muižas zemes un muižas zemes grāmatās ieregistrēts ar Nr. 537 un nosaukumu Ligat.

1815. gada 25. maijs. Zemesgrāmatā reģistrēts fabrikas ipašuma atrodošais gruntsgabals Conradsruhe plāns. Tur arī konstatēta fabrikas dibināšana un kā lidzdzībinātājs minēts Rīgas tirgotājs Kārlis Kibers (Kyber). Kibers Rīgas adresu grāmatā ieraksts kā Seidenhandlung, Kalkstass Nr. 136.

1815.gads. Šajā gadā Storhs minēts arī Siguldas draudzes hronikā, jo dāvājis balto altārā segu un sarkana samta kanceles pulsts segu.

1815.gada 31.oktobris. K. J. Storhs cedējis savas dzimtsnomas tiesības K. Kibera.

1815.gads. Līgatnē esošajās miltu dzirnavās jau strādā papīra meistars un 15 strādnieki, saražo pirmos 1050 pudus papīra. “Ligates fabrikā, sauktā Konrrads Ruhe, jau dzīvo kāds papīrtaisītājs meistars Heinrihs Traugots Keisners (Keyssner), kā arī Siguldas draudzēs dokumentos minētais Der Muhlenbaumeister Friedrich Gottlieb Glaser, kas acīmredzot piedalās fabrikas celtniecībā.”

- Papīra ražošanu izgudroja 105.gadā

Kā tapa Līgatnes pilsētas un novada vēstures hronoloģija

Rasma Vanaga, gide Līgatnē

Kā jau rakstīju 2010.gada janvāra “Līgatnes Novada Zinās”, esmu dzimus, augusi un strādājusi Līgatnes novadā. Visu savu darba mūžu jeb 44 gadus, līdz 2005.gada augustam, strādāju Līgatnes papīrfabrikā. 2005.gada rudenī jutu, ka vēl spēka pietiek un varu kaut ko darīt citu cilvēku labā, tadēļ sāku nodarboties novadpētniecības un tūrisma “lauciņā”. Tājā laikā Līgatnes pilsētā par šo jomu domāja vēl tikai nedaudzi cilvēki, bet darīts bija ļoti Maz.

Lai viesiem rādītu un stāstu par Līgatnes pilsētu, tās kultūrvēsturiskajām vērtībām, vispirms pašai bija tās dzīļi jāiepazist. Līgatnes pilsētas bibliotēkā materiālu bija samērā daudz, bet tie nebija sistematizēti pa gadiem hronoloģiskā kārtībā. Sāku arī aptaujāt vecos cilvēkus, kam vēl bija šīs zināšanas no saviem senčiem, tāpat arī senās fotogrāfijas un citi izzinās materiāli. Pabeidzu vairākus gidi kursus, kur ieguvu teorētiskās zināšanas par darbu ekskursantiem, senajiem nostāstiem, notikumiem utt. Šajā darbā mani atbalstīja gan Līgatnes pilsētas domes priekšsēdētājs Ainārs Šteins, gan Anita Jaunzeme. Savas atmiņas, fotogrāfijas un materiālus neliedza līgatnieši. Sanēmu arī atbalstu no citiem cilvēkiem ārpus Līgatnes. Tā veidojās manas zināšanas un stāstījums par Līgatnes pilsētu un tās apkārtni, par ko esmu centusies arī jūs, cienījamie lasītāji, informēt šīs avizes lappusēs.

Pienāca 2009.gada beigas un 2010.gada sākums, kad Līgatnes novadā veidojās tūrisma informācijas centrs un tika domāts par gidi kursiem. Ainārs Šteins lūdza sagatavot stāstamo materiālu jaunajiem gidiem. No pieredzes zināju, kādi materiāli ir pieejami un cik daudz laika vajag, lai taptu kvalitatīvs stāstījums. Tādēļ arī radās sistematizēta “Līgatnes pilsētas un novada vēstures hronoloģija” no materiāliem, kuri bija pieejami Līgatnes pilsētas bibliotēkā, ka arī no citiem man pieejamiem materiāliem. Laiks rit, materiāli pienāk klāt visneiedomājamākajos veidos. Dažreiz gadas arī kļūdīties, jo mēs jau diemžēl nedzīvojam tajos senajos laikos, ne katraiz arī vēstures dokumentos ir tie pareizkie gada skaitli (figūrē dažādi skaitli par vienu un to pašu notikumu).

Šajā darbā centos kaut nedaudz atspoguļot ne tikai Līgatnes pilsētas, bet arī visa Līgatnes novada vēstures notikumus.

Saprotru, ka neesmu aprakstījusi visus notikumus, bet ir lūgums, ja ir zināmi citi notikumi, “natureisim sveci zem pūra”, bet mežināsim precīzēt šo mūsu vēsturi, lai šīs materiāls taptu vēl precīzāks un bagātāks. Ceru, ka mēs kopā varēsim papildināt šo “Līgatnes pilsētas un novada vēstures hronoloģiju”. Mans e – pasts: rasmav@e-apollo.lv, tel.64153434 vai mob. 26360835.

Kūnā Cei Luņš. Latvijā pirmā vieta, kur ražo papīru, ir Tomes muižā 1667.gadā uz Dzirnupītes ietekas Daugavā (netālu no tagadējā Ķeguma). Līgatne ir zināmā 18. vieta Latvijā, kur sākts ražot papīrs.

1817.gads. Konrads Ruhe jeb kā to nosauc Siguldas draudzes hronikā, smēdi un mājas personālam. Uzceļ, dambi un izveido slūžas uz Līgatnes upes gandrīz pie Ķempju dzirnavām, rok arī pirmo kanālu apmēram 1 – 1,5 km augšpus Ānsfabrikas, pa kuru pievada ūdeni ražošanai. Kanāls tiek rakts pa upes kreiso krastu, pie Handfabrikas pāri Līgatnes upē cel koka pārvadu. (Vēl tagad ir saglabājusies daļa no kanāla un drupas no slūžām un pārvada.)

1816. gads Konrads Ruhe jeb kā to nosauc Siguldas draudzes dokumentos Līgatnes papīrfabrikā, dzīvo jau vesela rinda papīrtaisītāju zellu: Bayreuther Johann Wolfgang, Braun Johann Michael, Göbel Friedrich, Grunvald Johann, Klarmer Gottlob, Kreit Gottfried, Preissing Friedrich, Schmidt Lorenz. No tiem tikai pirmais un trešais paliek Lpf līdz mūža beigām. Parējie pazūd jau līdz 1823.gadam.

1818. - 1820. gads. Handfabrikā strādā pirmais latviešu tautības strādnieks, Siguldas draudzes dokumentos minētais Juris Adamsons ar sievu Dārtu. Ap šo laiku darbā stājas latviešu brīvlaistais Žanis Bundziņš, kas draudzēs papīros sakārā ar sievas nāvi minēts 1819.g., 1820.gadā minēts arī brīvlaistais Tenis Pumpurs ar sievu Dārtu. Ligates krodotinieka Blodzīna bērnu kūmu sarakstā minēts m – me Johanna Keyssner no Ligates dzirnavām. Tātad fabrikas vadītājs dzīvojis dzirnavās. Turpat dzīvojis arī dzirnavu būvju meistars Glēzers.

Turpinājums nākamajā numurā